

והפעם על:
חוק התגמולים - המשך

מיצוי זכויות יעבץ ביטון עו"ד

המשך תגמולים לפי חוק זה ותגמולים או פיצויים לפי חוקים אחרים

3.2.4. תגמול לבן משפחה של חייל שנפטר

במקרה של חייל שנפטר עקב פגיעתו בפעולת איבה והוכר כחייל שנספה במערכה, יהיו בני משפחתו (אלמן, יתום או הורה שכול) זכאים לתגמול לפי חוק משפחות חיילים בלבד, ואת המנוח יראו כחייל שנספה במערכה לכל דבר ועניין. הקביעה היא חד משמעית ועל אף מה שנאמר בסעיף הנוגע לזכות הבחירה. בעניין זה אין זכות בחירה.

3.2.5. תגמול לנכה לפי חוק הנכים ולפי חוק התגמולים

נכה שנפגע בפעולת איבה והוא זכאי לתגמולים כנכה לפי חוק הנכים ולפי חוק התגמולים (כגון חייל שנפגע בפעולת איבה), יהא זכאי לתגמול לפי חוק הנכים בלבד ופגיעת האיבה תיחשב כאילו היתה חבלה שאירעה בתקופת שירותו הצבאי ועקב שירותו.

3.2.6. תגמולים לנכה וכן משפחה לפי מספר חוקים

סעיף זה מתייחס לנפגע אשר זכאי עקב מאורע אחד גם לתגמול בגין נכות שנגרמה לו בפגיעת האיבה וגם לתגמול כבן משפחה של אדם שנפטר בפעולת האיבה בנסיבות המזכות בתגמול לפי חוק הנכים או חוק משפחות חיילים. במקרה כזה יהא הנפגע זכאי לגמלאות משני המקורות גם יחד (חוק התגמולים וחוק הנכים או חוק משפחות חיילים); אלא אם כן הוא מקבל תגמול כנצרך או כמחוסר פרנסה לפי אחד החוקים האמורים.

הסעיף מוסיף וקובע כי סכום התגמול המגיע לזכאי לפי אחד החוקים האמורים לא ייחשב כהכנסה לעניין קביעת סכום התגמול המגיע לו לפי החוק האחר.

3.2.7. מניעת כפל טובות הנאה

אדם אשר הוכר לפי חוק נפגעי פעולת איבה וקיבל טובת הנאה כל שהיא, ולאחר מכן נעשה זכאי לפי חוק אחר, לא יקבל שנית את אותה טובת הנאה.

3.2.8. תגמולים לנפגע פעולות איבה ממספר עילות

אדם שנפגע בפעולת איבה בכמה אופנים המזכים אותו בתגמולים לפי חוק התגמולים (כגון, הורה שכול שהוא גם נכה) זכאי לבחור בסיבה או עילה אשר תזכה אותו בתגמול. וזאת אלא אם כן חוק הנכים או חוק משפחות חיילים מונעים זאת ממנו וקובעים את המקור ממנו יקבל פיצוי.

על פי סעיף 10א. לחוק הנכים, נפגע אדם בפגיעת איבה והוא הוכר, לפני הפגיעה או לאחריה, כנכה הזכאי לתגמולים לפי חוק זה, יראו את הפגיעות מפגיעת האיבה כאילו הן תוצאה של חבלה שאירעה בתקופת השירות הצבאי ועקב השירות, ודרגת נכותו תיקבע מחדש; בסעיף קטן זה, "פגיעת איבה" - כמשמעותה בחוק התגמולים. מי שאילוצה הוראות סעיף קטן(א) היתה פוקעת זכותו לקבל תגמולים לפי חוק זה, יחדלו ההוראות האמורות לחול לגביו מהיום שבו היתה זכותו פוקעת כאמור.

על פי סעיף 20א. לחוק משפחות חיילים, הוכר בן משפחה של נספה כבן משפחה של אדם שנפטר מפגיעת איבה, יראו את האדם שנפטר מפגיעת האיבה כאילו היה חייל שנספה במערכה;

על אף החובה לבחור בעילה אחת, במקרים מסוימים, זכאי נפגע לקבל ממספר עילות במקביל בשיעורים שונים:

- מי שהוכר כהורה שכול וכאלמן - זכאי לתגמול מכוח אחת העילות לפי בחירתו, ולמחצית התגמול המשתלם לבודד מכוח העילה האחרת.
- מי שהוכר כנכה וכבן משפחה - ישולמו לו תגמולים מכוח שתי העילות, ובלבד שאינו מקבל תגמול כנצרך או כמחוסר פרנסה.
- מי שהוכר כהורה שכול, כאלמן וכנכה - ישולמו לו תגמולים כמי שהוכר כהורה שכול וכאלמן ובנוסף לכך תגמול כנכה, ובלבד שאינו מקבל תגמול כנצרך או כמחוסר פרנסה.
- נפגע פעולות איבה שנפגע בפגיעת איבה נוספת, תיקבע דרגת נכותו מחדש, ויראו את כל הפגיעות מפגיעות האיבה השונות כאילו מקורן בפגיעת איבה אחת.

3.3. תביעה לבית הדין לעבודה

כנגד כל החלטה של פקיד תביעות או של המוסד לביטוח לאומי בתביעה לתגמול לפי חוק נפגעי פעולות האיבה, שאינה מניחה את דעתו של התובע, רשאי התובע להגיש תביעה (הסמכות היא ייחודית בעניין זה) לבית הדין האזורי לעבודה. בכך משמש למעשה בית הדין האזורי לעבודה מעין ערכאת ערעור על החלטת המוסד לביטוח לאומי. על החלטת בית הדין האזורי לעבודה ניתן לערער לבית הדין הארצי לעבודה.

ניתן לקבוע פגישת ייעוץ חינם במשרד זק"א בנ"ל 1-800-22-30-20

החומר המקצועי נלקח מתוך הספר 'נפגעי פעולות איבה' המדריך לנכים ולמשפחות הנספים באדיבות: רחוב בצלאל 10, ת.ד. 3452 רמת גן, 5213603 טלפון (רב קווי): 03-5758482, פקס: 03-5759601 www.yavetz.co.il yavetzad@gmail.com

עומרי יעבץ ע"ד, נוטריון yavetzad@gmail.com

יעבץ/ביטון משרד עו"ד

OY TB

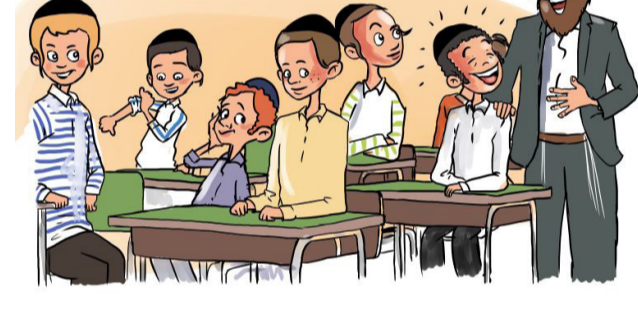
והפעם על:
חיים ולדר מספר לכם מה יקרה בעוד עשרים שנה

עוד לחשבה טורו של חיים ולדר

תחשבו עשרים שנה קדימה: כלפי הילדים שלכם, התלמידים, בני הזוג, ההורים, האחים, האחיות, השכנים, החברים והמורים ועוד ועוד... כל אלה יישארו כאן בעולם בעוד עשרים שנה והם אלה שיספרו את סיפור חייכם האמיתי

1. לאחרונה, בעקבות סיפור שכתבתי על מחנך שמשפחתו ערכה לו אירוע הוקרה לרגל הגיעו לגיל 70 ("סודו של משה קניגסמן", פורסם במוסף הסיפורים של "יתד נאמן"), דומני שעליתי על רעיון שיכול לשמש ככלי אדיר לכל אחד ואחד, בכל הנוגע להתנהלות חייו, מול משפחתו מול חבריו, מול מקום עבודתו, וכמובן מול עצמו.

הסיפור מתאר כיצד עולים תלמידיו לשעבר של קניגסמן ומספרים סיפורים בלתי רגילים על מקומו בחייהם, ועד כמה התמסר אליהם ואף שינה את חייהם לטובה.

בסיום הסיפור מתברר (אזהרת ספוילר - גילוי התעלומה) כי קניגסמן היה עד גיל 30 ומשהו מורה רגיל ואפילו די אדיש עד לרגע בו התבשר (בטעות) כי הוא הולך למות, ומאותו רגע התנהג כלפי הסביבה כמו בן אדם שידע שזה החדש האחרון שהוא נמצא כאן. כמובן שיחסו השתנה לטובה אלפי מונים ולאחר מכן כשהתברר כי האבחנה הייתה שגויה, כבר מצא חן בעיניו השינוי והוא נותר אתו.

היה שווה להרוס את הסיפור (בכך שגיליתי את תוכנו) כדי להדגיש את המסר האדיר שבו, ואף להרחיב במסר נוסף שמוביל לאותה נקודה.

2. לאחר פרסום הסיפור חשבתי על כך שלא צריך למות או לחשוב שאתה הולך למות כדי להיות אדם נאצל יותר, מתמסר יותר, אדיב יותר ופועל נכון. די בלדמיין את ההשלכות שיש לכל התנהגות או דיבור כלפי הזולת **לעוד עשרים שנה.**

נתחיל בדוגמה פשוטה. רבים מבני האדם תופסים את הראש, מדוע לא השקיעו את כספם לפני עשרים שנה ברכישת דירה. שכן, כל מי שרכש דירה לפני עשרים שנה השליש את כספו ואף יותר מכך. אז אמנם ישנם כאלה שלא היה להם כסף לרכוש דירה באזור המרכז, אך בחיפה למשל ניתן היה לרכוש לפני עשרים שנה בניין שלם ברחוב י"ג במאתיים וחמישים אלף שקל, שהיום שווה שניים וחצי מיליון.

ועדיין זו לא דוגמה טובה מספיק, כי בני אדם אינם נביאים. הנמשל אינו מדבר על ספקולציה כי אם על דברים ודאיים, ובואו פשוט ניגש לנמשל.

3. אתה מורה. יש לך תלמיד. הוא עצלן, הוא לא כישרוני, הוא לא חברותי, והכי גרוע - אין בו חן. אין בו את המתנה הנסתרת הזו שרוב בני האדם שוכחים להודות עליה כי הם חושבים שהיא מובנת מאליה. ובכן, התלמיד הזה בן התשע או העשר לא זו בלבד שהוא לא מקשיב לך והוא משחק בשיעור, אלא הוא גם מאתגר אותך, מעצבן אותך, ונראה לך שהוא עושה הכל כדי שלא תוכל להעביר שיעור אחד כמו שצריך. כשבני אדם מסתכלים על בעיה שכזו הם חושבים עליה כבעיה שלהם ומנסים לבדוק איך לפתור אותה. והאמת, זו לא רק בעיה שלהם אלא גם של שאר הילדים בכיתה, מה שעוזר מאד למצפון לקחת את הילד הזה לשים אותו במקום למען ייראו וייראו ולהחזיר לעצמך את המשמעת בכיתה.

התוצאה של החשיבה הזו עשויה להיות אנטגוניזם, סארקזם, ענישה, הרחקה, השתלחות ורמיסה של הילד. פעם גם היו כאלה שמפליאים מכותיהם בילד כזה. היום לא מכים, אבל יש דרכים רבות להכות גם מבלי להכות.

4. וכאן מגיע הכלי שאני מציע: קח את הילד הזה, המעצבן, העצלן, המפריע וחסר החן הזה ודמיין אותו בעוד עשרים שנה.

הוא יהיה בן שלושים, אב לילדים בגילו, והוא יזכור אותך היטב. לפעמים הוא יראה בך את האחראי לכל כישלונותיו ולעיתים רחוקות גם יהיה צודק בהז.

אבל תאר לעצמך ששנה או שנתיים או שלוש אחרי שלמד בכיתה שלך, וספר את כל העלבונות והמילים הקשות והגנתיים והאנטגוניזם, הוא הגיע למורה שהחליט להתמסר אליו, לומר לו מילים טובות וחמות, להגדיל אותו, להתעלם מטטויותיו ולנסות להתנבב בדרך אחרת.

נניח שאותו מורה השקיע בו זמן וקנה לו מתנות ופתח לפניו את ביתו וכיבד אותו ונתן לו תפקידים והתקשר להורים שלו לומר להם מילים חמות וטובות, מילים אשר לא שמעו מעולם על הילד שלהם.

והמורה הזה הצליח לקנות האמון שלו וגם לגרום לו להאמין בעצמו. והוא הגיע לגיל שלושים, לא הילד שכולם חשבו שיהיה אלא ילד אחר, עם ביטחון, עם אמון, עם הצלחה. וכעת הוא זוכר את מי שדרך עליו ואת מי שרומם אותו. וחוף מזה שהוא זוכר, הדבר היותר חשוב זו האמת, זו האמת הנצחית. יש לך זכויות, בבית אדם. או יש לך חובות, הרסת אדם או שלא עשית די כדי לבנותו. גם הקדוש ברוך הוא יודע את זה. אחד לזכות ואחד לחובה חלילה.

ועכשיו תגיד איפה אתה רוצה להיות. זה אתה תחליט. **לא עוד עשרים שנה, כעת אתה תחליט את זה!** כי עוד עשרים שנה או שתשמח ותהיה גאה בעצמך ותאהב כל רגע שהשקעת בילד הזה. קינת מלאך של זכות. בעצם לא מלאך אחד אלא כמויות של מלאכים שזה כל מי שיצאו ממנו.

5. זה נכון לגבי תלמידים, ולא פחות מזה כלפי הילדים שלך. כששואלים מישהו "מי מהילדים הכי מיוחדת?" אנשים אומרים: "אצלי כולם אותו דבר... זהו משפט שנכון להגיד, אבל לא אצל כולם זה משקף את האמת... והאמת שישנם ילדים "פייבוריטיים" (מועדפים, חביבים, אהובים), כי האופי שלהם מוצא חן בעיניהם והם מביאים להם הרבה כבוד ונחת, וישנם ילדים מאתגרים שעושים צער גידול בנים ויש אינם בעיות ובעיקר, כי האופי שלהם לא מוצא חן בעיניהם (וזהירות: הילד / ה שאת / ה הכי לא מסתדר / ת אתו / ה הוא / היא הכי דומה לך...).

אנחנו מתנהלים עם הילדים שלנו בראייה של כאן ועכשיו ופועלים על פי התנהגותם (ובואו נודה, גם על פי הסבלנות שלנו).

6. וכעת, קחו את הכלי שאני מציע לכם. תחשבו על כל פעולה בממד של עשרים שנה קדימה. בעצם, לא רק פעולה אלא יחס, אווירה, תחושה, מערכת יחסים. הרי השנים יעברו, ומה שאנחנו עושים כעת ישתקף איכשהו בעוד עשרים שנה. וגם החשיבה של הילד תהיה חשיבה צער גידול בנים ויש אינם בעיות ובעיקר, שהורים נתנו (מחשוקים וצעצועים) ייחשבות פחות בעוד עשרים שנה ואילו **אהבה תיבנות תשומת לב סבלנות שאותם פנים נוכחות עורית אכפתיות וברית סהרת בין הורים לילדים של גב כבוד נתינה הערכה והיעדר פגיעה - אלה יישפכו בעוד עשרים שנה בעיניו של הילד** שיהיה בעצמו אב לילדים.

אני מבטיח לכם, שאם תעבירו את התגובות והיחס והחשיבה דרך הכלי הזה (של עשרים השנה) אתם תהיו הורים הרבה יותר טובים, ותרואו ילדים יותר טובים ומלאי הכרת הטוב על מי שהייתם.

וטיפ קטן: הילד שממנו הכי חששתם, ושהעביר אתכם סדרת "צער גידול בנים", ובכן, אם פעלתם נכון - בעוד עשרים שנה הוא הילד שביאי לכם הכי הרבה נחת, יהיה נאמן לכם וישקיע את כל כוחו בלהחזיר לכם את מה שהשקעתם בו, כי בעוד עשרים שנה הוא יזכור היטב את הילד המופרע שהיה ואת האדם המקסים שעשיתם ממנו.

7. תחשבו עשרים שנה קדימה: כלפי הילדים שלכם, התלמידים שלכם, בני הזוג שלכם, ההורים שלכם, האחים והאחיות שלכם, השכנים שלכם, החברים שלכם, המורים שלכם, בחורי הישיבה שאתם לומדים בה, המתפללים בבית הכנסת שבו אתם מתפללים, חברים בכולל / בעבודה, הלקוחות שלכם, הבוסים שלכם, העובדים שלכם, נהג האסעוטה, הטבח / ית המנקה, אב הבית, אנשים שפגשתם פגישה מקרית, אנשים שביקשו ממך טובות, אנשים שבאו עמכם בחילוקי דעות ואפילו במריבה. בני אדם שנמצאים אתכם במשא ומתן, גם מוצר או בנותי קטנה וגם אנשי עסקים. אנשים שאתם מארחים / מתארחים אצלם, נותני שירות שאתם מרוצים מהם.

כל אלה יישארו כאן בעולם בעוד עשרים שנה והם אלה שיספרו את סיפור חייכם האמיתי. הם העדים כלפי שמיא וכלפי יושבי הארץ. הם מהווים כעין קדימון ללשון המאזניים שתמתין לנו בשמים. וגם אם טעינו לגבי מי מהם (ומי מאתנו אינו טועה) יבואו האחרים ויעידו מי אתם, כך שמעשיכם הטובים כלפיהם יהפכו למלאכים טובים שיגנו עליכם בזה ובבא.

סיפור חייכם נכתב היום, ויסופר עוד עשרים שנה. תכתבו אותו, ותכתבו נכון.

